
Förlovade

Torsten Assmundson
Ingeborg Albjörn
Göteborg. Laholm.
Laholm, Midsommarafton.

Göte Johnsson-Söderberg
Elly Carlsson
Falkenberg. Veinge.
Midsommarafton 1949.

Bengt Jönsson
Inga-Greta Samuelsson
Hinneryd.
Midsommarafton.

FAMILJETRYCK

Stilrent - Modernt
Prydligt
är kännetecken för våra tryckster
Sortering i placeringsort.
Stadlängs Efr. Boktryckeri
Telefon 84 - LAHOLM

Dödsfall

Att min älskade make och
vår käre fader

lantbrukaren
**Albin
Johansson**

i dag avlidit i sitt 52-å
levnadsår, djupt sörjd och
i tacksamt minne bevarad
av oss samt övriga släk-
tingar och vänner.
Staffanorp den 22 juni
1949.

NATALIA JOHANSSON
Elsa o. Rune
Agne o. Astrid
Greta o. Bengt
Kerstin
Barnbarnen.

Ditt goda och varmt hjärta
har slagit sitt sista slag.
Du vilar ifrån all smärta.
Från Din rastlösa arbets-
dag.
Hur ärligt och troget Du
tjänat.
Från mödorna aldrig du
vokt.
Din blick var så öppen och
trofast.
Ditt hjärta det kände ej
svik.

**Andrés
Begravningsbyrå**

KISTOR och SVEPNINGAR
alla prilligen. Allt ombesörjes
Stororget, Laholm, Tel. 69.
Sommarbostad Mellbystrand
Tel. 69.

**Sigfr. E. Anderssons
Begravningsbyrå**

Gamlbygatan, Laholm.
Kistor, Svepnings-
till platens billigaste priser.
Allt ombesörjes. Tel. 175.

KRANSAR och BUKETTER.
Smakfullt bundna.
Till humana priser.
Kist- och Altardekorationer.
utföras.

Flora Blomsterhandel.
Tel. 114, Laholm.

VID DÖDSFALL.
Vänd Eder till
Veinge Begravningsbyrå.
Kransar, Buketter, Svepnings-
till platens billigaste priser.
Blomsterförmiddling till in-
och utlandet.
Hämtning från dödsorterna
ombesörjes.
Veinge Möbelfabrik, Tel. 61.

**SVENSSONS
BEGRAVNINGSBYRÅ**
Tel. 54 Ränneslöv
Tel. 68 Vallberga
KISTOR och TILLBEHÖR
i alla prilligen.
Hämtningar & dödsorterna.
Allt ombesörjes.

ANBUD

kunna senast den 8 inst. juli
ingivna & uppförande av ny
högskolebyggnad samt riv-
ning av gamla ladugården
vid Pennebå å kronoparken
Vallåsen i Hasslövs socken.
Ritningar och beskrivning
erhållas av

Jägmästaren i Hallands
revir
tel. Halmstad 347.

Affären

hålls stängd lördagen
den 25 juni.
DAGA JÖNSSON
Manufakturaffär, Laholm.

Stig Olssons
damfrisering,

Laholm.

stängd på grund av semester
fr. o. m. den 27/6 t. o. m.
den 4/7.

Ord. jaktslämmor

hålls med Veingeortens
jaktvårdsförening samt
Veinge västra och Veinge
södra jaktvårdsområden i
Skobohög söndagen den 3
juli kl. 9. Stadgeenliga är-
enden. Eventuellt besluta
om inköp av ny kastapparat
för ledningskuntning.
Efter sammanträdet
prisskiktning & lervuva.
Styrelserna.

Hr lantbrukare!

Glöm ej bort att
Oscar Svensson, Tvååker,
Tel. 105 i denna månad ut-
sätter till mycket nedsatta
priser Slattermaskiner, Hö-
vårdare, Släpfrävar, Hjäst-
rifsor, m. m. allt för omgå-
ende leverans. Sälva nya som
använda, prima maskiner.
Passa på tillfället! Allt fritt
kundens närmaste järnvägs-
station. Pris enligt överens-
kommelse.

Folkpensionärsförening.

i Laholm avhåller möte i ar-
betarekommunens lokal på
måndag den 27 juni kl. 5 em.
Nya medlemmar äro välkom-
na. Folkpensionärer stu-
ten er samman omkring vår
organisation.

Byggnadsarbetareförb.

avd. 301. Möte i mötesloka-
len torsdagen den 30 juni
kl. 19.30.
Styrelsen.

Tack

För all uppvaktning på
min 60-årsdag ett hjärtligt
tack.
Elof Nilsson, Månstorp.

All uppvaktning

på min stundande 80-årsdag
undantaget vänligt men be-
stämmt.
Agneta Svensson, Växtorp.

Diverse

**ASTMA, HAIS- och LUTFRÖRS-
KATARR.**
Mot dessa sjukdomar använd
slemlösnande örter. Finns här till
2:- kr per sats & porto. Gratis
erhålls likemedelsförförskning.
J. S. P. J. U. Norrköping.

Med telefonbeställning ring 31054.
Obs! Förmånen har flyttat från
Västerås.

Glasögon

rätt adress
för goda
Glasögonhuset
Stora torg. Halmstad.

STRANDHOTELLET, Mellbystrand

DANS varje kväll under midsommarhelgen till
Nel Erlings danska orkester.
Bordbeställn. Tel. Mellbystrand 12.

Undertecknads byggnadsfirma

håller på grund av semester stängt 25/6-9/7.
ANTON JÖNSSON, LAHOLM.

På grund av semester

hålls vår fabrik stängd från och med den 23/6 till och
med den 7/7.
NYA SNICKERIFABRIKEN, LAHOLM.

Cupsemifinal

Laholms Idrottsplats lördag kl. 18.15
(OBS! Tid och dag).
Genevads IF - Laholms BK

Sommarting

Södra Sunnerbo SLU-krets anordnar sommarting i
Ekebacken (vid Lantmannaskolan), Markaryd lördagen
den 25 juni kl. 7 em. och söndagen den 26 juni med bör-
jan kl. 9 fm.

Lördag kväll kretsämte med skämttävlingar, folk-
lekar m. m.
Söndag kl. 9 fm. Idrottstävlingar
kl. 10 fm. Kyrk parad
kl. 13 Hästupvisning
kl. 16 Föredrag av riksdagsman Hjalmar
Nilsson, Spånstad

Körsång, programkavalkad, folklekar, servering.
Idealisk campingplats intill festplatsen.
Fina tillfällen till bad. Obs! Festigheten filmas.
Till talrik besök i den natursköna Ekebacken in-
bjuder
S. Sunnerbo SLU-krets.

Genom offentlig auktion

onsdagen den 29 juni kl. 11 fm. låter undertecknad firma
försälja: En Buick, 4 dörrars Sedan, 1939 års mo-
del. En Semitrailor (släpvagn) med vändskiva. En
släpvagn för såväl lastbil som traktor. Ett lastflak med
hydraulisk tipp. En Epatraktor (Chevrolet 1939). Kon-
torsskrivbord och stolar s. m. diskar m. m.

LAHOLMS AUTO MOBILAFFÄR
Gösta Jönsson Laholm

LEDIGA PLATSER

Kvinnlig arbetskraft sökes

Ett tiotal unga flickor kan omedelbart erhålla an-
ställning vid vår fabrik i Alingsås för en tid av ca 2
mån. Efter denna tid beräknas fabriken förflyttas
till Laholm, varvid personalen kommer att medfölja.
Möjlighet att erhålla bostad genom fabriken förmed-
ling finnes. Lön efter avtal. Hjälpmedel göres till fab-
rikschef Jeppsson, som träffas på kontoret, Laholms Au-
tomobilaffär lördagen den 25/6 mellan kl. 10.00-
12.00.

ESSELLI
Svenska Livsmedelsindustrier A.B.

Flicka

erhåller plats snarast. Ej
utearbete. Karl Lundkvist,
Köpinge. Tel. 513 Laholm.

Byggnadssnickare

erhålla omedelbart anställ-
ning.
Laholms Byggnadsproduk-
tion. Tel. 23 Laholm.

Önskas hyra

Möbl. rum
(helst med kokmöjlighet)
eller möblerad lägenhet öns-
kas hyra 29 juni. Svar till
"Statistjänsten", Laholms
Tidning, Laholm.

Anlita alltid

yrkesfotografen till Edra
Porträtt och Förestorin-
g. Frankkall och ko-
pierar.
GÖSTA CARLSSONS
Fototeckn.
Tel. 16 Knäred.

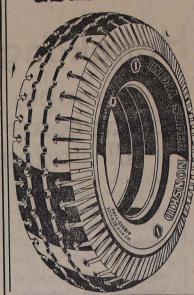
Förlovat

**Ni Eder under
midsommar**
Låt då Edra vänner och
bekanta ta del av den
glädjande nyheten genom
en annons i
LAHOLMS TIDNING.

Undertecknads affär

hålls stängd lördagen den 25 dennes.
INGA JOHNSON, LAHOLM.

INDIA

Fullständig
ringservice.
Diäckansökningar
utskrivs.

**A.-B. Laholms
Vulkaniseringsverkstad**
Östertullsgatan,
Laholm.
Tel. 121.

Bensintilldelning för trafikändamål.

Tilldelning av inköpskort och inköpslicenser, berättigande till inköp
av bensin eller lastbensin för trafikändamål under åttio ransonerings-
perioden, som omfattar tiden juli-september 1949, kommer att äga
rum i följande ordning.
A. För följande förbrukningsenheter sker tilldelning utan särskild
ansökan, därest förbrukaren innehaft tilldelning för sjunde ransonerings-
perioden, nämligen *fordon* samt registrerade *personbilar, omloppsvagnar,
lastbilar och motorcyklar*.
B. Beträffande övriga tilldelningsbehov för trafikändamål (motor-
redskap, nyutsläppta motorfordon, i upprättad motortrafik använda motor-
bilar etc.) sker tilldelning efter ansökan hos vederbörande länsstyrelse.
C. För med skattekyllan förmåda motorfordon tillämnas utan sär-
skild ansökan enbart *standardbensin*. Ansökan om *långbensin* göres
hos vederbörande länsstyrelse.
D. *Standardbensin* utlämnas för hela ransoneringsperioden på
en gång.
Behovsramoner för i yrkesmässig trafik använda motorfordon ut-
lämnas i regel etappvis för en månad varje gång.
Övriga behovsramoner utlämnas i regel etappvis för en och en
halv månad varje gång.
E. Ansökan om tillstånd att för trafikändamål använda *långbensin*
rationsperioden förbrukare eger förord av bensin eller lastbensin göres
hos vederbörande länsstyrelse i blankett M 78.
F. Utfärdade inköpskort, inköpslicenser och tillståndsbrev över-
sändas per post till de tilldelningsberättigade. *Trafikkommissionen*.

SMÅGRISAR

prima, i vikt 15-25 kg., köpas för omgående lastning.
EMIL NILSSON, Örkellunga. Tel. 113.

Smågrisar

köpas varje vecka för ex-
port.
Erik Bengtssons Griseexport.
Tel. 225 Markaryd Tel. 225

Bilar köpas

för nedskrotning till högsta
priser.
Henning Johansson, Fridhem
Bygget. Tel. 24 - bost. 34.

Till salu

Två prima
arbetshästar

därför ett sto, två högmöl-
kande, reaktionsfria kor, en
gylta och en sugga till salu.
Harald Schärin, Magdelund,
Hishult. Tel. Skogsgård 57.

Vackra taxvalpar

efter skälldrivande föräld-
rar, till salu billigt. Tel. 54
Yshy.

Skumplog,

obetydligt använd, säljes på
grund av inköp av traktor.
Svar pr tel. 124 Genevad.

Smågrisar

till salu. Tel. 73 Ränneslöv.

Manilla-rep

till höhillslinor inkommit.
ERIK JOHANSSONS
SADELMAKERI,
Laholm. Tel. 129.

Opel Olympia

i prima, fullgott skick, till
salu. En st. Ford, 32 års mo-
del, finns även till salu.
Hardy Anderson, Råstorp.
Tel. 26 Råstorp.

Tandkliniken, Kattarp

Proteser av kautschuk
och paladon. Beställ tid för
besök.
Tel. 56010 Hålsingborg.

frågades Per Albin Hansson,
som mycket omgicks bland
kungligheter och andra re-
presentanter för det borge-
liga samhället, om han fort-
farande var socialist. En
dylik fråga till Wigforss har
knappast kunnat tänkas, ty
den behöves varken ställas
eller besvaras. Saken är än-
då klar.

Det, som mest gjort Wig-
forss till en omstridd man,
är hans skattepolitik. Själv
synes han aldrig ha anfäk-
tats av det ringaste tvivel på
de höga skatternas välsägel-
se. Inom parentes sagt har
det nog gått lättare att ut-
kräva dessa av folk än opo-
sitionen hävdad. Men det
kan inte tagas som ett be-
vis på Wigforss förmåga att
skåda in i framtiden. In-
komst- och penningutveck-
ning här hemma har under
influens av världshändelser-
na spelat honom i händerna.

Nu vid sin bortgång tor-
de Wigforss bli föremål för
relativt välvilliga omdömen
även i oppositionspresen.
Det hör ju nästan till pjäsen
att den som avgår från sin
tjänst skall få ett erkännan-
de. Vad nu finansministern
beträffar, är det ett faktum
att han är en ovanligt intel-
ligent man. Hårtill kommer,
att han har en viss personlig
charm, vilket varit en stor
tillgång för honom bl. a. då
han lagt fram sina beska
förslag till nya skatter. I
sanningens namn bör det li-
kas erkännas, att Wigforss
i sitt politiska handlande dri-
vits av sociala patos. Men
det bör också tilläggas, att
dessa ibland förtlett honom
till att gå fram så hårt, att
det på längre sikt sett blivit
till men även för dem, som
han velat hjälpa.

Med sina fel och förtjän-
ster var Wigforss såsom fi-
nansminister och politiker
en personlighet, och person-
ligheten skall ju vara det
högsta. Hans efterträdare
riksbanksfullmäktigt David
Hall när inte på långt när
upp till Wigforss format.
Hall anses vara en beund-
rande och trogen lärjunge
till sin företrädare på fi-
nansministerbureten. Här
av torde man kunna draga
den slutsatsen, att han skall
försöka vandra i sin mäst-
res fotspår. Dock äger han
icke de personliga förutsätt-
ningarna att bära upp Wig-
forss mantel. Om Hall får
hållas på samma sätt som
Wigforss, finns det alltså
risk för att det fortfarande
blir en äventyrlig seglats
med rikets kassakista, dock
med den skillnaden att man-
nen vid ratten i fortsättin-
gen inte kommer att besitta
Wigforss skicklighet.

För det socialdemokrati-
ska partiet innebär Wigforss
avgång ur regeringen en ny
förlust. Hr Erlander kan in-
te mäta sig med Per Albin
Hansson, och hr Hall kan
samt nämnt inte taga upp
Wigforss mantel. Faktum är
att partiet inte kan skaka
fram nya män av samma for-
mat som "de gamla gossar-
na".

G. B.-d.

Riksstinget

i Dalarna, vilket nu avslu-
tats, har även i år blivit en
utmärkt propaganda för den
politiska bonderörelsen, ett
bevis på att bondeförbundet
står på toppen av aktivitet,
reformanda och expansions-
strävan. Och detta är ju
glädjande ur särskilt lands-
bygdsbefolkningens syn-
punkt. De kommande val-

MANGA MENA PÅ, att barn är en Herrens välsignelse. Och jag håller med på't.

Men om Ola Månsson i Myrskulla var av samma mening, vill jag låta vara osäkt. Till att se till, skulle en lyckad, försignelsen var så lagom. För han bodde i ett hus med enrikt gaviar och mossor och taklåg på taket. Omgivningen där ute på Blååsa-backen var inte heller synnerligen tilltalande. Det mesta var sten på en eländig fälla sig från dörrenna.

Men Ola var född i den stugan och somliga hålla barn-domschmettet mycket kärt. Och så var det väl med Ola.

Själv ville han aldrig kännas vid, att en sådan klemighet hade kommit honom fast vid det gamla rucklet. Han hade gift sig för snart — så han — och därmed fått en hilla om foten, som tvång honom att hålla sig vid den gamla husvägen.

Med "hullan" menade han likväl inte så illa, som det lät. För Anna var ju honom ett gott stöd. Hon vävde främmand, och när hon inte vävde, så spann hon, för hon var en av de kvinnor, som aldrig kunna vara sysslösa.

igen över bröstet, och gån ut och leken, medan lillen sover! Och som en flaxande kycklingflock drog skaran ut, utom den störste, som fick sig anbe-fall den sorgsamma sysslän att sitta inne och vaggas.

Mor satt åter i vänen. Slagborden bultar var så vanligt, att ingen, icke ens en liten nyss insomnad svepeglätt, stördes därav. En halvtimme eller så omkring hade man en smula rö i huset, ty den stojande barn-glädjen där utanför dörren var ju ett himmelrike mot de stunder, då den larmande skaran var inlyssad.

Men plötsligt öppnades dörren och en liten knubbig par-vell kom inrusande med smor på överläpp och strålände skadeglädje i det trinda anletet.

— Mor, Jöns har rivit i tu sina "björser" utropade han och rikade sina uppspände ögon på modern, som om han väntat sig en stor belöning för det hugesamma budskapet.

Den lille i vaggan spratt till och "vyssellullan" kom åter fram i dyssande toner.

Modern trugade med skyt-teln mot den lille fridösturen och denne smet ut igen som en blint.

aj! Ja' rådde inte för't, för't, för't. Oj, oj, oj!

Alla de andra ungerne började av en slags medlidande-känsla, nu även gråta och jamma sig. Alla tjöto, under det riset föll i täta slag.

Där inne var ett sannskyl-digt litet helvete.

Uppfostringens medel! Skär-elden, var barn skola renas för att växa upp till goda mäniskor.

Uppfostringens stränga lag-bud måste hållas.

"Ett barn, som ej tar an Föräldrars ömna råd, Med riset väntas bör Ifrån sitt överdåd."

Och vilket "överdåd" var inte här skett! Jöns hade rivit ett stort hål på sina byxor.

Hur skulle en mor kunna för-svara sitt uppfostrarellik för Guds domstol, om hon låte ett sådant barn byxor bli o-staffat? Föräldrar ha ett stort ansvar. De få ej bära riset förgäves.

Men efter stormen kommer lugn. Gråten och jammarna i Ola Månss stuga hade så småningom uttynat. Men den kvällen kom ingen mer glädje där i huset.

När Ola Månsson kom hem från det tunga dagsverket ut

det, så kunde inte hon hjälpa det. Men hade man varit nog lycklig att skaffa ungar till världen, så fick en dra' försorg om dem så gott en kunde. Mer kunde varken vår Herre eller Guds ord fordra.

Så kom misslingen där in i huset. Nåja, det fick en ju finna sig ut. För misslingen skall alla glöttas ha.

Där lågo nu fyra småttin-gar, två i ugnsbänken och två i fars o mors säng, men glän-siga ögon, feberheta och röda i synen som kräftor, flämtan-de, kvävande.

— Ah, det går nog över, ha-ra ni så snälla och hållen er i sängen, sa' mor tröstande.

I de dagarna fick både väv- och spinrock vilas. Sjukhuset sysselsatte sjuksköterskan helt och hållet.

—Doktor? Herre Gud i him-melen! Inte ha vi råd att höra med någon doktor! Gott och vil en kan skaffa föda till en sådan hop. Glöttarna ä' i Guds hand. Och där h'n sårar, där läker han också.

Och Gud läkte. Om en eller annan vecka var hela flocken på benen igen. Visserligen nå-got stapplande och bleka, men hungriga, dubbelmt hungriga.

Det behövdes mera mat i hu-

tiggebit, och att tigga — det var skam. Det hade mor sagt. Men skulle arbeta och själv förtjåna sin föda, men aldrig tigga eller stjåla. Hellre då svälta.

Om kvällen satt mor vid sin spinrock och spann — span-ni för födan till tio glöttar. Ola satt mitt på golvet i en stor hög av ris och bland kvastar, eller kanske han täljde träskor och toffelbottnar.

Runt kring en glo-illa-lampa på bordet lågo glöttarna med huvudena i händerna och läste, vem som värst kunde, på sina läxor.

— B-a ba, b-e be, b-o bo, pep en.

— Vad är det? Vi skola frukta och ålska Gud etc. framskrek en annan.

— Straffar Gud barnen för föräldrarnes missgärning? — Straffet övergår väl dem egentligen som synda o. s. v., ropade en tredje.

I bognyelsen skandade Gud himmel och jord, lallade en fjärde.

Alla skrek de på sina läxor och skötte överrösta varandra. Under detta surrade mors spinrock värre än Storegårds tröskverk.

— Mor, Anders han förvil-lar mig, skrek en.

— Nä, mor, ja' kan inte lä-ra't utropade han förtvivlad. De ä' så svårt stycke. Kan ja' inte få slippa?

—Va' säger du, påg! Skä-du inte lära din läxa kanske? Aldrig har en annat än lät-samheter för dej. Nu ä' du så go' och läser till du kan't, el-ler ska' ja' lära dej' hotade mor.

Och Jöns läste och grät, grät och läste i läxa eller i bön till Gud, att han ville hjälpa ho-nom där igenom detta svåra stycke. Det blev dock långt till värre. Nu läste han:

— Straffet övergår väl dem, som lida genom följderna av föräldrarnes ondska —

— Du ä' så god, du läser rätt, pågadrummet! sa' mor.

Anna och tog ett björkis ur högen.

Jöns läste och försökte lära sig först styckets första del och sedan den andra. Men så snart han ville lägga hugg bit-arna, gick det på tok igen.

Nu smällde några dukiga rapp över Jöns' rygg med tjockkinden av riset.

Pojkstakarna skrek och bad om förskoning och de andra barnen stämde som vanligt medlidsamt i tjuget.

—Ah, låt bli att så pågen, mor! sade Ola medlände. Du

jens tunga dagsbördor fortsat-te som vanligt.

Härom dagen tittade en go-nom postluckan ett frymtigt gummaniskt, som var mig be-kant.

— Kan ja' få penga' på den-na härn pengalappen? fråga-de gumman och räckte fram en postanvisning på 74 kronor.

— Ni får ofta penga', ni mor, annärkte jag.

— Ja, di välslände glöttarna ä' så go'a för voss gamle, sa-vade mor Anna, ty det var hon, som nu "travar på sina stjuht", men är ännu rurlig och rask. Nu ha vi dom alla i Amerika, ska' han tro. Och di ha de' sä-ra, så de' ä' en Guss välslän-nelse. Jöns han ä' så — di

kejar — på en stor fabrik och tjäna en fall' hop mi' penga'. Annars har en stor farm i Min-nesota me' 8 ök, 40 kreg och så många svin, så han kan in-te räknas dom — för han ä' nu allt! så gla' och göglig i sina brev. — Och alla hina ha de' öcksa bra. Jöns va' hemma i flor och valla i voss gamle me' se', men Ola han ä' nu så ländi' mer än getken — ella hade ja' nook go' lust att se hur di har'et därinne. Men Jöns va' l'aval dokti, för han böggde nästan hela huset om för voss.

När stuan ä' full av glöttar

Och på så sätt tjante hon en styver och drog mången god bit hem till det fattiga huset.

Och det behövdes minnsant. Varje år låg där en liten och skrek i vaggan, medan ett par tre andra bytingar kröpo eller tultade kring på golvet. En an-nan mera försjökkommen såg man vaggan i livsfärlig rörelse, un-der det han med full hals söng den gamla välkända visan:

"vyssellulla lullallie!" Men vaggans våldiga svängningar förmådde ej söva den lille, vars ilskna skrik jämte den slutli-gen himmelhöga "vyssellullan" kunde skaka de starkaste nerver.

Men i Ola Månss stuga hade man aldrig hört talas om ner-ver.

Och det var väl, — Jöns, slås du' skrek en av de andra ungarna.

— Slog ja' kanske? svarade en annan gällt.

—Buh-uhh-uhuhu! aj, aj! mitt skeneben!

Ah, töst me dej! ja' rådde ju inte för't!

— Mor, Kjersti krängs! gnällde en annan.

— Ih, de' va' luga i dej! För ja' bara gapa, ljöd det ur-säktande.

— Jo, för de' gjorde du, du!

— Aj, aj, aj! och jo, jo, jo, jo! Ja' klämde min ä' jä-mte sig en, som krängde foten in under vagg-gängeln.

— Ja, så dra' tassarna till dej, tröstade han, som vaggade och fortsatte "vyssellullan lullallie!"

Men mor satt i vänen och vävde som den väver, vilken för varje må måste skaffa bröd i huset till tio glöttar. Skyt-teln för som en blint och slagbor-dets faktmässiga slag ljödo som en skaka.

Men slutligen väcktes hennes förhärade känslor till liv.

— Tyst ung! Ja' tror ni ä' galna! skrek hon och kastade sig ur vänen, flängde upp trö-jan samt föll ner på knä över vaggan, där snart en snyftan-skrikhals tystnade, vid det marga modersbrödet.

Det var signalen till att även de andra oredduren drogo sig tyst bort i värma, rädda för riset där bakom klockan.

Under några ögonblick hör-des intet annat ljud där i stu-gan mer än de långa, hackan-de, snyftande suckarna från den lille vid modersbrödet.

Nu sov han antingen med små, knubbiga händer vilande på lapptäcket och med ett le-nande lika lycksaligt, som det man ser i prinsens vagg. För i fat-tiga torparstugor drömma barn även om änglar och para-dis, fast där sällan någon ger akt därpå.

Varen nu tysta, glöttar, sade modern och drog tröjan

kring den flockades barnhopen kring den olycksliga Jöns.

—Ja, jo, du! Nu får du av mor! sa' en.

— Sicken du ser ut, tröstade en annan.

—Kors i lj! Skjortan hån-der ute, hånade en tredje.

Jöns stod där som en mis-sadare med hängande läpp och gråten i halsen. Gång på gång vred han sig som en mask i fång-vard förskä till själv syna sin olycka där bak. Skytten av en skörfjortl jämta känslan av en ovanligt lik luftvägning brag-te honom till förtvivlan.

Det var ju hans enda par byxor.

Och så tittade han under lugn bort till risgården, som or-sakat den olycksfälla revan o, reflekterade, huru glad han skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

skulle varit, om han aldrig

gården, hade barnen redan krupit till sängs och mor Anna satt tätt intill lampan och satte en väldig böta på Jöns' byx-or. Ola sag, att mor inte var glad och förstod, att något var i o-lag.

— Ä' du ked av't, mor? frågade han tafat och lade sig. Han var inte ända ingenting att leva för i denna låga vriden.

— Ingen är lyckligare än den som dör i de åren. Här blir bara släp och slit för den lille stac-karen. Döden är ju vissa sagt, heta för sådana små liv. Ja, ac, om vår Herre hade tagit ho-nom!

Den sucken innebar moders kärlek — modernskriket sådan den uppenbar sig i en fattig torparstuga full med glöttar.

Det var höst med mörka töckniga dagar. Ola Månssons stuga tedde sig nu mer än vanligt ödslig och avskräckan-de. Survedsröken från skorsten-nen slog ned bland ljungstivet och stenar och osade längt ut på de slingrande fäldestigarna.

De becksavta november-kvällarna hängde sitt ogenom-trängliga dök över Blååsa, stundom under en hemsk still-het, stundom under stormens brak, då regnet påskade på den låga rutan.

Ola Månsson hade nu hela flocken hemma igen efter det de största glöttarna hemkom-mit från under sommaren inne-havda vallfärster. Visserligen hade ett par av dem blivit er-bjudna stanna kvar hos sitt husbondfolk, men skoldridet fördrade, att Ola skulle hålla sina barn i skolan under vin-tern. Hans ungar voro de tråk-estaste och minst försökliga i hela socknen. Inte gick det att föda upp sina barn till hednin-gar.

Varde morgon, medan det ännu var mörkt, sprungo de små tunnkladda stackarna mel-lan tvor och stekar, genom kärr och sumpskog den halv-mila vägen till skolan. Om hö-sten och våren i slask, om vin-tern i snö, så det skvatt i trä-skorna.

Siraps- eller ost- och bröda-matarnas och dricksländnings-flaskan räckte visst inte till alla. Men när det kom till katekesen och bibelns räkne-så mycket längre till.

Långa, tysta och ändå så talande bildliga smögo sig bort till de rika hamnansbarnens välförsedda matkorgar. Och om då och då en äggkakabit, en halvbit smörgås med fjöck smör på eller en halv-gnag kättbit räcktes de sylt-ne. Blååsångarne, lyste väl tacksam glädje i ögat, men de skämdes dock äta det läckra så någon såg det, utan smögo sig bort i en vrå för att stilla rusphuset. Det var ju en

set. Och mor Anna satt åter i vänen och arbetade med dub-bladat iver.

— Hade ändå Gud ta't den lille i vaggan. Det hade varit mig en god lättnad, mumlade hon för sig själv, medan skyt-teln blistrade genom vänen och slagbordet till i väggen.

— Nä, men glöttar! Kan ni då inte vägen och låta bli ki-las? inföll mor.

— Mor, Jöns sitter bara och leker, skrek en.

—Leker ja'? Ja' läser ju de' värsta ja' kan.

—Ungar! Nu tror ja' ni tar livet av mej. Sköt va' ni ska', ropade mor Anna förargad.

— Straffet övergår väl dem som egentligen synda, men barnen deltaga i deras synd och lida i deras fotspår, försökte Jöns läsa utantill nu för femti-elfte gången, men all-tid lika galet.

— Det var luga i dej, för de' ä' i stället du, som förvil-lar mej.

— Vill ni veta hut, ungar, och läsa på era läxor! sade mor.

—Kan ja' inte få sitta på stolen för dej? avbröt en.

— Nä, men glöttar! Kan ni då inte vägen och låta bli ki-las? inföll mor.

— Mor, Jöns sitter bara och leker, skrek en.

—Leker ja'? Ja' läser ju de' värsta ja' kan.

—Ungar! Nu tror ja' ni tar livet av mej. Sköt va' ni ska', ropade mor Anna förargad.

— Straffet övergår väl dem som egentligen synda, men barnen deltaga i deras synd och lida i deras fotspår, försökte Jöns läsa utantill nu för femti-elfte gången, men all-tid lika galet.

vet ju han ä' så tungnin av se.

— Ja, du ä' del alltid lik, Ola, svarade mor Anna förargad och snodde kring i stugan.

När ja' vill tuka glöttarna till dygd och Herrns förmaning, så tar du dem i försvan. Men en ska' 'björja vidjan medan hon ä' grön, så växer hon upp fager och skön."

På dessa visa ord hade Ola intet svar.

Det blev emellertid inte läst mer den kvällen. Glöttarna smögo sig ena efter den andra i sina tortiga bäddar, där de snart, tre ä' fyra till, hoppa, slumrade in i drömmar-nas land och Ola följde snart deras exempel. Men mor Anna lät ännu några timmar sin spinrock surra.

Följande morgon var all oro glömd och den fattiga famil-jen

Så nu bo vi som redit köp-stafolk, ska' ja' säj. Och han skulle minnsant inte ens kunna känna igen de gamla Myrskul-la, ja, glöttarna ä' en Guss välslän-nelse för voss gamle för ella hade vi väl nu va't på fätti-huset.

Och Anna myste så gott och syntes så själgladd, medan hon med stor omsorg svepte in si-na penga' i nåsduken.

Och jag — jag tänkte, jag vet icke vad. Men så lycklig som mor Anna var jag icke. Ty jag känner mig nästan änger-full att så här ha påmint om hennes sitta och släp för "de fattiga styvrarna!" i de dagar, då hon hade stugan full med glöttar, vilket allt hon själv tyckes ha glömt.

C. Z.

Den strandade holländaren i Laholms-bukten och "Kjells skruvar"

För Laholms Tidning av PEHR-LINUS NILSSON

På 1830-talet kom ett hol-ländskt skepp in i Laholms-bukten. Vad anledningen var till besöket vet man ej, om-jögligt är ej att kaptenen ämnat gå in till Laholm, som ju var sjö- och stapelstad på den ti-den.

Nu råkade emellertid skop-pet fastna på en sandrev ut-nanför Mellbystrand. Då alla försök från besättningens sida att komma loss misslyckades, steg besättningens och kaptenen med undantag av ett par man, som kvarlämnades som vakt, i båtarna samt tog sig in till Laholm för att söka hjälp till flottöringarna. Laholmarna va-ro då som även senare tillmöt-gande och smälde ihop över diverse grejor för att dagen därpå ge sig ut till fartyget. Trots att besättningen såväl kap-tenen i staden, ty då man nå-stra ändringar i besättningen fick man ett stort besvär med att leta upp en besättningssman. Han anträffades slutligen öf-ter sovarne hos en fager tjärna i Gambley. Kaptenen använde den vilja ombedelbar använda den niovsnadsde katten på synda rens rygg men som hemlida mjöl i påsen.

pliska var kvarglömd ute på skoppet fick straffet anstå tills vidare.

Då man nu kom ut till skeppet fann man den ena av vakt-erna stupfull i kajutan under det den andre, som lär ej varit besättningsman utan passage-rere var försvunnen. Han hade efter vad senare framkommit anropat en fiskeshät och en annan blivit förd i land. Någon mystisk historia låg nog bak-om, ty denna sak blev ej känd förrän långt senare.

Trots alla ansträngningar lyckades man ej draga farty-get av grundet. De närmaste dagarna gjordes ytterligare försök av skutor från både Båstad och Torekov men utan re-sultat. Kaptenen, som troigen själv ägde fartyget, utlovade en stor summa till den, som kunde få skeppet loss. Kapte-nen var en elegant man i fin uniform, som påminde om Na-poleonstidens uniformer, samt hade ett vinnande sätt, men det verkade, som om han und-vok att komma i kontakt med myndigheterna. Denna omständ-ighet jämte vad som senare kom till synes bekräfta mis-tanken att han ej hade rent mjöl i påsen.

En stor mängd folk kom dag-ligen för att se det stora finsk-skeppet. Bland dessa var äbo-en Nils Andersson från västra Hov (nuvarande egendomen Björka) i Ylvick socken. Nils var en kvickbänkt man och hemkommen började han fun-dera över saken.

Snart hade han sin plan klar. Den gick ut på att med fyra par jättestore skruvar, vilka verkade som en s. k. domkraft, lyfta skeppet av grundet. Nils Andersson sammanträffade nu med kaptenen som syntes ha bott i Laholm vid tillfället. Flera andra personer bl. a. en smed från Ängelholmsstråket (troligen Hjöja) hade fört kommit med förslag till flott-tagning av skeppet men avvisats då samtliga ville ha för-skott på sina kostnader.

Då nu kaptenen började att en-bönde kunde begripa en sådan sak, men Nils Andersson lyckades snart genom tolfen en dades samtliga (smederna) bringa kaptenen på andra tankar. Då han därtill hörde att Nils ej

(Forts. nästa sida).

